

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

“Paduol Kamo Kanako”

Ni Presidente Henry B. Eyring
Ikaduhang Magtatambag sa Unang Kapangulohan

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved

Si Jesukristo nahigugma sa matag usa kanato. Siya nagtanyag kanato sa kahigayonan nga mas magpaduol ngadto Kaniya.

Akong minahal nga mga kaigsoonan, kalipay nako nga ikauban kamo niining kinatibuk-ang komperensiya sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. Kini ang Iyang Simbahan. Kita nagkapundok diha sa mga bilding ug sa mga panimalay sa tibuok kalibotan diha sa Iyang ngalan.

Kita modala sa Iyang ngalan dinhi kanato kon kita mosulod sa Iyang gingharian pinaagi sa pakigsaad. Siya mao ang nabanhaw ug nahimaya nga Anak sa Dios. Kita mga mortal, makasinati og sala ug kamatayon. Apan, tungod sa Iyang gugma alang sa matag usa kanato, ang Manluluwas nagdapit kanato nga mas magpaduol ngadto Kaniya.

Ania ang Iyang imbitasyon kanato: “Paduol ngari kanako ug Ako mopaduol nganha kaninyo; pangita kanako nga makugihon ug kamo makakita kanako; pangayo, ug kamo makadawat; tuktok, ug kini pagabuksan nganha kaninyo.”

Adunay mga higayon nga mobati kita nga duol ngadto sa Manluluwas nga si Jesukristo. Ug bisan pa niana, usahay atol sa atong mortal nga mga pagsulay, mobati kita og gamayng pagkabulag gikan Kaniya ug nangandoy alang sa usa ka kasegurohan nga Siya nakaila sa unsay anaa sa atong mga kasingkasing ug nahigugma kanato isip mga indibidwal.

Ang imbitasyon sa Manluluwas naglakip sa paagi nga mobati niana nga kasegurohan. Pagpaduol ngadto Kaniya pinaagi sa paghinumdom Niya kanunay. Makugihon Siyang tinguhaa pinaagi sa pagtuon sa kasulatan. Pangayo pinaa-

Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through

gi sa kinasingkasing nga pag-ampo ngadto sa Langitnong Amahan aron mobati nga mas duol ngadto sa Iyang Hinigugmang Anak.

Adunay yano nga paagi sa paghunahuna bahin niini. Kini mao ang inyong buhaton kon kamo nabulag sa dugay nga panahon gikan sa minahal nga mga higala. Kamo mangita og paagi nga makig-istorya kanila, inyong mahalón ang bisan unsang mensahe nga inyong nadawat gikan kanila, ug buhaton ninyo ang tanan nga inyong mahimo aron sa pagtabang kanila.

Kon mas kanunay kana nga nahitabo, kon nagpadayon kini og mas dugay, mas mapalig-on pa pag-ayo ang bugkos sa pagbati, ug mabati ninyo ang inyong kaugalingon nga mas nagkaduol gayod. Kon dako ang panahon nga milabay nga walay bililhon nga komunikasyon ug sa kahigayonan sa pagtabang sa usag usa, ang bugkos mohuyang.

Si Jesukristo nahigugma sa matag usa kanato. Siya nagtanyag niana nga kahigayonan nga mas magpaduol ngadto Kaniya. Sama sa usa ka mahigugmaon nga higala, buhaton ninyo kini sa sama gayod nga paagi, sa pakig-istorya pinaagi sa pag-ampo ngadto sa Langitnong Amahan diha sa ngalan ni Jesukristo, pagpaminaw alang sa bililhon nga giya gikan sa Espiritu Santo, ug dayon malipayon nga pagserbisyo sa uban alang sa Manluluwas. Sa dili madugay inyong mabati kana nga panalangin sa pagpaduol pa Kaniya.

Sa akong pagkabatan-on, akong nasinati ang kalipay sa akong pagpaduol sa Manluluwas—ug sa Iyang pagpaduol kanako—pinaagi sa yanong mga buhat sa pagkamasulundon sa mga sugo. Sa dihang batan-on pa ko, ang sakramento gitanyag atol sa usa ka gabii nga panagtigom. Ako nakahinumdom pa gihapon sa usa ka piho nga gabii, sobra sa 75 ka tuig ang milabay, sa dihang kini ngitngit ug bugnaw sa gawas. Nahinumdom ko sa usa ka pagbati sa kahayag ug kainit samtang naamgohan nako nga gituman nako ang sugo nga magpundok uban sa mga Santos aron moambit sa sakramento, nakigsaad sa atong Langitnong Amahan nga kanunayng mohinumdom sa Iyang Anak ug motuman sa Iyang mga sugo.

Sa pagtapos sa panagtigom nianang gabhiona, gikanta namo ang himno nga “Uban Nako; Gabii na,” uban sa halandomon nga mga pulong nga “Ginoo, ubani ako.”

Kini nga mga pulong nakahatag nako og dakong pagbati sa Espiritu, bisan isip usa ka batan-ong lalaki. Akong nabati ang gugma ug ka-

the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior's love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?”

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen

suod sa Manluluwas niadtong gabhiona pinaagi sa paghupay sa Espiritu Santo.

Pipila ka tuig ang milabay gusto nakong pukawon ang samang pagbati sa gugma sa Manluluwas ug ang kasuod nga akong gibati ngadto sa Ginoo atol niana nga panagtigom sa sakramento sa akong kabatan-on. Mao nga ako mituman og laing yano nga sugo: ako misiksik sa mga kasulatan.

Sa basahon ni Lucas, akong nabasa ang bahin sa ikatulong adlaw human sa Iyang Paglansang ug paglubong, sa dihang ang matinud-anong mga sulugoon miabot, tungod sa gugma alang sa Manluluwas, aron sa pagdihog sa Iyang lawas. Sa dihang miabot sila, ilang nakaplagan nga ang bato giligid palayo sa lubnganan ug wala na ang Iyang lawas.

Duha ka anghel ang nagbarog ug nangutana nganong nangahadlok sila:

“Ngano nga ang buhi anha man ninyo pangitaa diha sa mga patay?

“Wala Siya dinhi, kondili nabanhaw: hinumdumi ang iyang gisulti kaninyo sa didto pa siya sa Galilea,

“Nga, Ang Anak sa tawo kinahanglan igatugyan ngadto sa mga kamot sa mga tawong makasasala, ug igalansang sa krus, ug sa ikatulo ka adlaw mabanhaw siya.”

Nianang gabhiona atol sa kilumkilom, duha ka disipulo ang naglakaw gikan sa Jerusalem diha sa dalan paingon ngadto sa Emaus, ug ang nabanhaw nga Ginoo nagpakita ngadto kanila ug milakaw uban kanila.

Ang basahon ni Lucas nagtugot nato nga makalakaw uban nila nianang gabhiona:

“Ug samtang nagsultihanay ug nagpangutan-anay sila, si Jesus miduol ug mikuyog kanila.

“Apan ang ilang mga mata nahipugngan aron dili sila makaila kaniya.

“Ug siya miingon kanila, Unsa ba kining inyong gisultihan samtang nanaglakaw kamo? Ug sila mihunong, sa panagway nga masulub-on?

“Ug ang usa kanila, nga ginganlan si Cleopas, mitubag kaniya, Ikaw ra ba ang bugtong dumuloong sa Jerusalem nga wala mahibalo sa mga butang nga nanghitabo didto sulod niining mga adlaw?”

Sila misulti Kaniya sa ilang kasub-anan nga namatay si Jesus sa dihang sila misalig nga Siya ang mahimong Manunubos sa Israel.

Tingali adunay pagbati sa tingog sa naban-

Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father's children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commit-

haw nga Manluluwas samtang namulong Siya niining duha ka nagsubo ug nagbangotan nga mga disipulo.

Samtang nagpadayon ko sa pagbasa, miabot kini nga mga pulong nga nakapainit sa akong kasingkasing, sama sa akong gibati sa dihang ako usa pa ka gamay nga batang lalaki:

“Ug sa nagkahiduol na sila sa balangay, nga ilang gipadulngan: gipasabot niya nga daw mopadayon siya sa unahan.

“Apan gihawiran siya nila nga nag-ingon, Pabilin uban kanamo, kay hapit na magabii ug tapos na ang adlaw. Ug siya misaka ug mipabilin uban kanila.”

Ang Manluluwas midawat nianang gabhiona sa pagdapit nga mosulod sa balay sa Iyang mga disipulo. Siya mitupad sa pagpangaon kanila. Siya mikuha og pan, mipanalangin niini, mipikas-pikas niini, ug gihatag kini ngadto kanila. Ang ilang mga mata nabuka, ug sila nakaila Kaniya. Dayon Siya nawala sa ilang panan-aw.

Girekord ni Lucas alang nato ang pagbati niadtong bulahan nga mga disipulo: “Ug sila nasig-ingon ang usa sa usa, Dili ba ang atong mga kasingkasing nagdilaab man sa sulod nato samtang nagsulti siya kanato diha sa dalan, samtang nagsaysay siya kanato sa kasulatan?”

Ang duha ka disipulo nagdali dayon sa pagbalik ngadto sa Jerusalem aron sultihan ang onse ka Apostoles sa unsay nahitabo. Samtang sila nagpakigbahin sa ilang kasinatian, ang Manluluwas mipakita pag-usab.

Siya mibarog sa ilang taliwala ug “miingon kanila, Ang kalinaw magauban kaninyo.” Siya dayon mirebyo sa mga panagna sa Iyang misyon sa pagtubos sa mga sala sa tanang anak sa Iyang Amahan ug sa pagbugto sa mga higot sa kamatayon.

“Ug miingon kanila, Sa ingon niini nahisulat, nga ang Kristo kinahanglan gayod magaanos, ug sa ikatulo ka adlaw mabanhaw siya gikan sa mga patay:

“Ug nga sa iyang ngalan ang paghinulsol ug ang pagpasaylo sa mga sala kinahanglan igawali ngadto sa tanang kanasoran, sugod sa Jerusalem.

“Kamo mao ang mga saksi niining mga butanga.”

Sama sa Iyang minahal nga mga disipulo, ang matag anak sa Langitnong Amahan kinsa mipili nga mosulod pinaagi sa ganghaan sa bunyag ubos sa pakigsaad nga mahimong saksi sa Manluluwas ug moatiman niadtong nanginahanglan

ment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another’s burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord’s promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: “My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power.”

As you bind up the wounds of those in need, the Lord’s power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior’s love and find joy in being drawn closer

sa tibuok natong mortal nga kinabuhi. Kini nga pasalig gihimo nga klaro alang kanato pinaagi sa bantogan nga propeta sa Basahon ni Mormon nga si Alma gatosan ka tuig na ang milabay didto sa Katubigan sa Mormon:

“Kay nagmatinguhaon kamo sa pag-ipon sa pundok sa Dios, ug pagatawgon nga iyang katawhan, ug andam nga mopas-an sa mga alantuson sa usag usa, nga kini mogaan;

“Oo, ug andam sa pagbangotan uban niadtong nagbangotan; oo, ug sa paghupay niadtong nanginahanglan og kahupayan, ug mobarog isip mga saksi sa Dios sa tanang panahon ug sa tanang butang, ug sa tanang dapit ... , bisan hangtod sa kamatayon, aron matubos kamo sa Dios, ... nga makabaton kamo og kinabuhing dayon.”

Samtang kamo magmatinud-anon niini nga mga saad, inyong makaplagan nga ang Ginoo motuman sa Iyang saad nga mahimong usa uban kaninyo diha sa inyong pagserbisyo, mohimo sa inyong mga palas-anon nga magaan-gaan. Kamo makaila sa Manluluwas, ug sa umaabot nga panahon kamo mahisama Kaniya ug “[ma] hingpit diha Kaniya.” Pinaagi sa pagtabang sa uban alang sa Manluluwas, inyong makaplagan nga kamo nagkaduol ngadto Kaniya.

Daghan kaninyo adunay mga minahal nga wala na magsubay sa dalan paingon ngadto sa kinabuhing dayon. Kamo naghunahuna kon unsa pay inyong dugang nga mahimo aron mabalik sila. Kamo makasalig sa Ginoo aron mas mapaduol ngadto kanila samtang kamo moserbisyo Kaniya uban sa hugot nga pagtuo.

Inyong mahinumdoman tingali ang saad sa Ginoo kang Joseph Smith ug Sidney Rigdon dihang layo sila sa ilang pamilya alang sa Iyang mga buluhaton: “Akong mga higala nga sila si Sidney ug Joseph, ang inyong mga banay anaa sa maayo nga kahimtang; ania sila sa akong mga kamot, ug Ako mohimo ngadto kanila unsa ang akong buot buhaton nga maayo; kay ania kanako ang tanan nga gahom.”

Samtang inyong bugkosan ang mga samad niadtong nanginahanglan, ang gahom sa Ginoo mopaluyo kaninyo. Ang Iyang mga bukton ituyod uban sa inyong mga bukton aron sa pagtabang ug pagpanalangin sa mga anak sa atong Langitnong Amahan.

Ang matag sulugoon sa pakigsaad ni Jesuskristo makadawat sa Iyang direksiyon gikan sa Espiritu samtang sila mopanalangin ug moserbisyo sa uban alang Kaniya. Dayon sila mobati sa

to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

gugma sa Manluluwas ug makakaplag sa kalipay sa pagpaduol ngadto Kaniya.

Ako usa ka saksi sa Pagkabanhaw sa Ginoo sama kasegurado ingon og ako atua didto uban sa duha ka disipulo diha sa balay sa dalan sa Emaus. Ako nasayod nga Siya buhi.

Kini mao ang Iyang tinuod nga Simbahan—ang Simbahan ni Jesukristo. Kita, sa Adlaw sa Paghukom, mobarog atubangan sa Manluluwas, nawong sa nawong. Kini mahimong usa ka panahon sa dakong kalipay alang niadtong, niining kinabuhia, kinsa nagpaduol ngadto Kaniya sa Iyang pagserbisyo ug naghinamhinam nga makapaabot nga makadungog sa Iyang mga pulong: “Maayo! Buotan ka ug matinumanon nga sulugoon.”

Ako mopamatuod isip usa ka saksi sa nabanhaw nga Manluluwas ug atong Manunubos, sa ngalan ni Jesukristo, amen.